

El reportatge

Marina Pallàs

Orquestra Cimarrón, premi ARC en la categoria de millor gira d'orquestra de festa major

Orquestra Cimarrón: 46 anys fent moure grans i jòvens

No és fàcil fer-se un nom dins el panorama musical en directe i aconseguir mantindre'l durant 46 anys. L'orquestra **Cimarrón** va ser el primer grup de ball que va introduir les versions modernes que s'escoltaven a la ràdio. El novembre passat va recollir el seu quart premi ARC (Associació Professional de Representants, Promotors i Mànagers de Catalunya).

Pere Boix, Paco Gilabert, Juanjo Martí, Toni Espinós, Manel Humbert i Rafel Curto potser no sabien, el 14 de febrer de l'any 1971, que estaven a punt de fundar una de les orquestres més reconegudes d'arreu de Catalunya i que 46 anys després el nom de l'orquestra, Cimarrón, continuaria sent essencial a l'hora de programar una bona festa.

Òscar Espinós (Tortosa, 1980) va entrar a l'orquestra fa 13 anys, quan el seu pare Toni (ara jubilat) tocava la trompeta i el seu germà David, la guitarra. "A casa sempre hem viscut molt l'orquestra", explica Òscar Espinós al SEMANARI L'EBRE. "Ma mare no treballava i ens criava amb el que guanyava mon pare amb l'orquestra, per això ens van inculcar estudiar música des de petits". "El meu somni era poder arribar a tocar amb la Cimarrón, veia que era diferent a la resta d'orquestres i va ser un somni entrar-hi".

Somni. Però com tots els somnis, gens fàcil.

Primera formació de Cimarrón l'any 1971, amb Pere Boix, Paco Gilabert, Juanjo Martí, Toni Espinós, Manel Humbert i Rafel Curto. Fotografia presa al coll de l'Alba, a Tortosa.

"Ser de casa implica molta més exigència i també t'emportes la faena a casa, no te la traus de damunt". "Molts podran pensar que és favoritisme..., però el nivell d'orquestra demana ser bon músic i el cas de David, per exemple, és clar: és un dels músics més reconeguts de les nostres terres", explica Espinós.

L'orquestra va innovar introduint al seu repertori versions modernes. Fins aleshores, eren orquestres molt clàssiques de ball o grups de rock signífic de l'època. Ara sembla freqüent trobar una orquestra que ofereix ball a la primera part de la festa i cançons de rock i pop a la segona part, per a la gent jove. Però en aquell moment ells van ser els primers.

"Crec que la característica de la Cimarrón és la qualitat musical: busquem el bon so i els bons arranjaments musicals, apostem per la música, preferim pagar bé als músics que comprar cortines amb LED...", valora Espinós. "A vegades ens contracten directament com a grup de versions, sense haver de fer el ball abans, i l'orquestra s'adapta".

Quan Espinós va entrar a la formació ara fa 13 anys, la segona part del model es basava en cançons de Police, Phil Collins i Queen. Actualment sonen molt Xarango, els Catarres i la Pegatina, juntament amb rock català i música dance. "Ens hem d'actualitzar, fer el que sona a la ràdio".

Després de ser sis fundadors, l'orquestra va

estar tocant amb 8 músics a l'escenari. Després s'hi va introduir una cantant i més tard, dos ballarins. Actualment són 7 músics i 3 cantants. El desembre passat, la reconeguda cantant Eba Peransi va fer el primer bolo amb la formació.

Espinós apunta que el 80% de les actuacions en directe que celebren són al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, si bé al començament l'orquestra actuava moltíssim a Girona i després a Barcelona. "Ara hem tornat a casa. Els últims anys hem tingut reconeixements a les Terres de l'Ebre i hi notem un callu especial, ens reben molt bé".

L'orquestra té una especial vinculació també amb el poble de Benifallet. "És el poble del meu pare i hi toquem tots els anys", explica Espinós. "Toni és l'únic fundador que ha aguantat tota la història de l'orquestra i ara està jubilat, ha superat 3 càncries i, si pogués, ara estaria tocant a l'escenari".

El novembre passat, la formació va recollir el seu quart premi ARC en la categoria de millor gira d'orquestres de festa major, guardó que ja va recollir el 2012. Cimarrón ja havia guanyat, el 2003, la categoria de conjunts i el 2009, la categoria d'orquestres.

"És un orgull. A l'entrega de premis hi havia una representació de tota la música en directe de Catalunya, com els Catarres, Manel, Sopa de Cabra, Love of Lesbian i el grup revelació Animal, que sonarà molt els pròxims anys". "Que et donen un premi davant de tota aquesta gent, quan tu estàs versionant les seues cançons, anar al palau de la Generalitat, que et reba el president..., és molt fort", detalla Espinós. "Després, parlant amb ells, va ser molt emocionant, per exemple, que Gerard Quintana ens digués que d'adolescent va seguir la gira de la Cimarrón".

Sembla que s'han fet bé les coses durant 46 anys. Sempre amb bona música. ■